Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

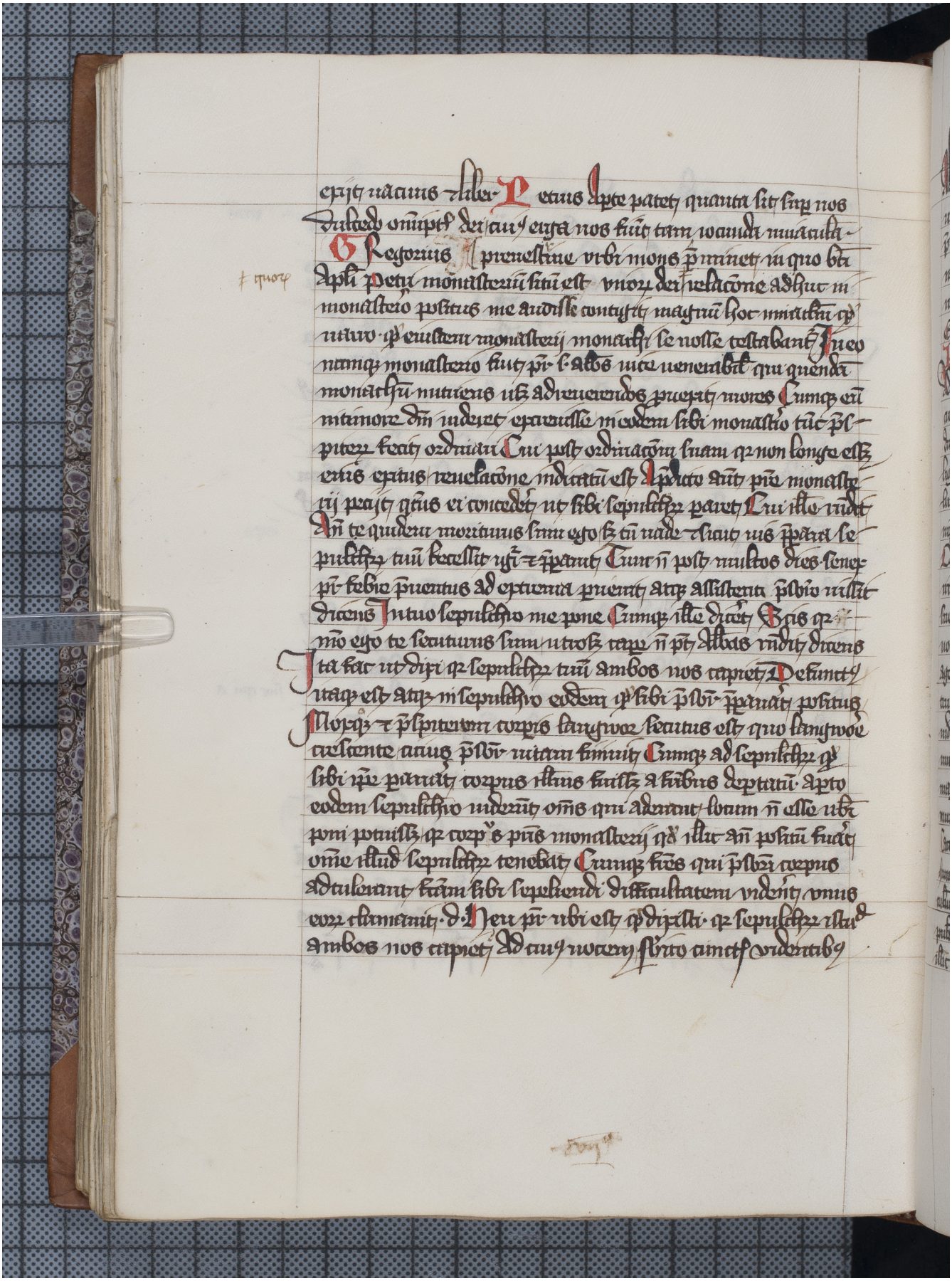

epist. vacans. Liber. Petrus dicit pater, quantum sit semper nos
diligendo omnipotens deus, cuius ergo nos fuit tam iocundi miraculi.
Gregorius. Prenestine urbis mons pertinet in quo beatus
apostolorum princeps monasterium situm est. Vnoquidem relatione adhuc in
monasterio positus me audisse contigit magnum hoc miraculum ipsum
ipsum. Ipse enim monasterii monachi se nosse testabantur. Huic
namque monasterio fuit pr. l. abbas nuper venerabilis qui quendam
monachum nutriens ubi adolescendo pervenit mores. Cumque eum
in amore dei iuvaret expavisset in eodem sibi monasterio tunc plu-
rimum fratres ordinari. Cui post ordinationem suam ipse non longe est
ecclesia ipsius revelatione indicatum est. Ipsum autem prius monaste-
rii praesit quius ei concedat ut sibi sepulchrum paret. Cui ille iuvat
dicit te quidem morituus sum ego et tu vade. Cuius vis ipsum se-
pulchrum tuum fecisse ipsum et ipsum. Cum si post multos dies semper
pro febre pervenius ad extrema pervenit atque assistentibus plurimis
dicens. In tuo sepulchro me pone. Cumque ille dicit. Quis ex
mo ego te sequutus sum vivos atque si pro abbas vidit dicens
Ita fac ut dixi ex sepulchro tuum ambos nos capiet. Defunctus
vitaque est atque in sepulchro eodem ipsum sibi pluribus ipsum positus
Mortuo et plurimum corpus languore secutus est quo languore
crescente annus plurimum timuit. Cumque ad sepulchrum ipsum
sibi ipse paratum corpus illius fuisset a fratribus deputatum. Apto
eodem sepulchro viderunt omnes qui adierant locum si esset ubi
puri potuisset ex corpus prius monasterii ipsum illic ante positum fuit
omne illud sepulchrum tenebat. Cumque fratres qui plures corpus
adtulerant tantam sibi sepeliendi difficultatem viderunt omnes
eum clamaverunt. d. Heu pri ubi est ipsum dixisti. ex sepulchro illum
ambos nos capiet. Ad cuius vocem subito cuncti videntes